

Ristimislood

„Teerajaja on keegi, kes teeb midagi esimesena,” selgitas ema.

By Noelle Lambert Barrus
(Põhineb tõestisündinud lool)

Lugu leidis aset Ameerika Ühendriikides.

Mary keerutas ja imetles oma valget kleiti peeglist. See oli sama kleit, mida ema oli kandnud oma ristimisel. Vanavanaema Marluce oli selle Maryle parajaks teinud. Nüüd võis Mary seda oma ristimisel kanda!

„Sa näed kena välja!” Ema võttis Mary käest kinni ja keerutas teda veel kord ringi.

Mary kõkutas naerda. „Kas ma võin seda kogu päeva seljas kanda?”

„Hoiame selle sinu ristimise ajaks, et see kenasti puhtaks jääks, olgu?” ütles ema.

„Olgu.” Mary pidi kaheksa-aastaseks saades ristitud saama ja oli selleks juba mõnda aega valmistunud. Ta oli käinud Algühingus, lugenud pühakirju ja käinud isegi oma sõprade ristimisel. Aga tema sünnipäev tundus ikka veel nii kaugel!

Mary surus end diivanil ema vastu. „Emme, kui vana sa olid, kui sind ristiti?”

„Olin 16.”

„Oo! Miks sa nii kaua ootasid?”

Ema kallistas Maryt kõvasti. „Sest ma ei teadnud enne seda Jeesuse Kristuse taastatud Kirikust. Aga ma hakkasin koos paari sõbraga Kiriku üritustel käima. Ja mida rohkem ma teada sain, seda rohkem tahtsin ristitud saada!”

„Miks?” küsis Mary.

„Sest ma tahtsin igavest perekonda.” Ema osutas nende kohal rippuvale templi pildile. „Ma õppisin, et ühel päeval võin saada templis oma perega igaveseks ajaks kokku pitseeritud. Igavene perekond oli minu unistus. Ja ristimine oli esimene samm! Nüüd on mu unistus täitumas.”

Mary naeratas. „Sul on isa, Mallory ja beebi Maeva! Ja muidugi ka mina.”

„Jah, muidugi. Ja vanaema Angela.”

„Kas vanaema ristiti koos sinuga?”

„Ta ootas paar aastat. Aga kui me reisides templite lähedale sattusime, meeldis meile alati peatuda ja neid vaadata.”

Mary mõtles, kuidas ema ja vanaema koos templeid vaatasid. „Aga isa? Kui vana tema oli, kui teda ristiti?”

„Ta oli 11-aastane.”

„Ja ta elas siis Brasiilias?”

„Just nii,” ütles ema. „Kogu maailmas on inimesi, kes õpivad Jeesusest ja ristimisest. Paljud neist olid teerajajad.”

„Teerajajad?”

„Teerajaja on keegi, kes teeb midagi esimesena,” selgitas ema.

Mary mõtles selle üle järele. „Nagu see, et sa olid esimene oma peres, kes ristitud sai?”

Ema noogutas ja naeratas.

Just siis astus tuppa isa ja istus nende juurde diivanile.

„Isa, kas sa olid oma perele teerajaja?”

„Mõnes mõttes küll. Pärast seda, kui mind ristiti, sain teada, et vanaema Rosimere oli juba meie kiriku liige! Aga ta polnud mitu aastat kirikus käinud.”

„Tõesti? Mis juhtus?”

„Ma hakkasin kirikus käima. Siis hakkasid mu vennad käima, seejärel ka vanaema Rosimere. Isegi vanavanaema Marluce liitus kirikuga!”

Mary kujutas ette, kuidas isa omapäi kirikusse läheb ja siis veel oma pereliikmeid kaasa kutsub.

„Vau,” ütles Mary. „Mulle meeldib teie lugusid kuulata. Need panevad mind veelgi rohkem ristimist ootama.”

„Aitäh, et sa meilt kõiki neid küsimusi küsisid, Mary,” ütles isa. „Kas me võime sinult ka midagi küsida?”

Mary noogutas. Mis küsimus see olla võis?

„Miks sa tahad ristitud saada?”

Mary mõtles sellele, mida ta pühakirjadest õppis ja kuidas ta end kirikus tundis. „Sest ma tahan järgida Jeesust ja olla igavesti koos oma perega.”

Ema ja isa naeratasid mõlemad ja Mary kallistas oma vanemaid. „Ma suudan vaevu oodata!” ●

ILLUSTREERIS TAMMIE LYON

